

Alcoholdruppelaars hebben de slechte gewoonte bij den geringsten stoot van het instrumentafeltje te vallen. Gewoonlijk overleven zij dezen val niet. Zoek als basis een passend stukje lood of een ander zwaar metaal — ik nam hiervoor het zware voetstuk van een ouderwetschen wattenhouder — soldeer daaraan met tin twee armpjes van ijzerdraad, die klemmend om den Hals van den alcoholdruppelaar grijpen. Voilà een duikelaar, die op zijn plaats zal blijven staan.

Röntgen-ontwikkelaar oxydeert gemakkelijk, ook ongebruikt, door de lucht, die zich boven de vloeistof in de flesch bevindt. Zorg ervoor, dat de flesch steeds tot den top gevuld is. Gebruik bij voorkeur een flesch van wit glas, waardoor oxydatie dadelijk zichtbaar is.

Pontics kunt U gemakkelijk zelf maken door tube-teeth palatinaal bij te bakken. Het gesmolten porcelein vloeit in het kanaal en sluit een deel van het lumen af. U kunt dit voorkomen door den ingang van het kanaal met een snipper-tje platinafoelie af te dekken en daar overheen het porcelein te modelleeren.

Jodoformpasta volgens Walkhoff is in de consistentie uit den handel weinig geschikt als amputatiepasta. Zij kleeft aan de instrumenten en caviteitswanden, waardoor zij moeilijk in de gewenschte hoeveelheid op de juiste plaats te brengen is. Meng de pasta met jodoformpoeder aan tot zij de hoedanigheid krijgt van zeer dikke stopverf. Hiervan kunt U een kogeltje kneden en dit — zonder dat het aan het instrument kleeft — in het pulpacavum aanbrengen.

Palapont-stifttanden in een moeilijke kleurencombinatie, b.v. met bijgeverfde barstjes en vlekjes, zijn lastig in één handeling te persen. Vervaardig eerst den stifttand in eenvoudigen vorm, slijp het labiale vlak af en pers deze zijde in de gewenschte kleur bij.

Kwik, voor het aanmengen van amalgaam kunt U het nauwkeurigste doseeren met behulp van een injectiespuit,

waarvan de naald, op een zeer kleine opening na, dicht geknepen is. Hierdoor krijgt U een héél dun straaltje kwik. Een gewone recordspuit is voor dit doel niet geschikt, omdat kwik de verbinding van metaal en glas aantast. Neem daarom een spuit geheel van glas.

Een kroon van metaal moet men soms uit den mond verwijderen, om haar nog eens te gebruiken, b.v. als steunpunt van een brug. Men kan den band vertikaal doorzagen en hem „à la sardine” openklappen, waarna de lappen gesoldeerd worden. De kroon wordt iets nauwer en door de soldeerplaats stugger. Maak liever met een ronde boor nr. 4 een gaatje pal onder het kauwvlak en boor in het cement tusschen het kauwvlak en de kies een kanaal ter diepte van de halve kroon. Steek in dit kanaal een of ander instrument, b.v. een afgebroken sonde en wip al luxeerende de kroon eraf. Het gaatje is gemakkelijk dicht te solderen en het bandgedeelte, dat om de kies moet sluiten, blijft onveranderd.

Een boor zuigt meestal, al draaiende in een hoekstuk, mondvloeistof op langs den steel en heeft daardoor neiging vast te roesten. Laat nooit een boortje in Uw hoekstuk overnachten.

Een indirecte afdruk voor een kroon met stift, op een tand of kies, moet het wortelkanaal nauwkeurig weergeven. Zet op den stomp een passend koperen buisje met stents en steek door de nog plastische afdruckmassa een dun spijkertje of een stukje draad in het kanaal. Het spijkertje, dat dunner moet zijn dan de doorsnede van het kanaal, drijft de stents voor zich uit en geeft een volmaakt afdruk.

Kopspijkertjes zijn een prettig hulpmiddel om tijdens het maken van een stifttand de wortelstomp met baseplate af te sluiten. Door hun kantigen vorm klemmen zij goed in het kanaal en het kopje geeft houvast aan het afsluitmateriaal.

Flaumenhaft - Den Haag